

Stubbekøbing på Færøerne

af Rikke Juelsen | feb 17, 2023 | Anmeldelser, Prosa | 0 Kommentarer

Færøsk litteratur og kultur fylder desværre ikke meget i danskernes bevidsthed. Derfor er det opmuntrende at læse Katrin Ottarsdóttirs slægtsroman, *Pigen i verden*, der troværdigt og med både ømhed og humor skildrer et lille færøsk bygdesamfund med skæve eksistenser og betagende natur.

Vi befinder os på Færøerne i 1960'erne. Pigen vil meget gerne lege Robin Hood i Sherwoodskoven, men hun har ikke andre at lege med. Det er heller ikke nemt at lege skov, da de færøske fjelde hovedsageligt består af sten og græs. I stedet bruger hun det meste af tiden på at observere de voksnes mange samtaler og handlinger, som er så svære at forstå: "*Hvornår bliver hun mon stor nok til at forstå alt det voksne, der aldrig er det, det lader, som om det er?*". Morfar har et godt øje til tante, som fungerer som husholderske. Moster er ikke flyttet hjemmefra endnu, og mormor sender breve til engelske officerer. Her er også de mere skæve eksistenser: Vi møder telefonmanden, og når han er på besøg til cognac og skak, skal man passe på, fordi han ved alt om alle. Over for ham er torskehovedmanden, der er genert og aldrig løber med sladder. Når han er på besøg, slubrer de torskehoveder, alt imens de værste sociale knuder løsnes.

Pigen er taget fra sit hjem i Tórshavn til en lille bygd for at holde ferie hos mormor og morfar, moster og tante. Ingen bliver omtalt ved navn i romanen, på nær den bus, som fragter pigen til bygden. Bussen er navngivet Stubbekøbing – det er et aflagt skrummel fra byen i Danmark, og den fungerer nu som transportmiddel på øerne i Atlanterhavet. Pigen tænker mest på sin farfars historie; at Jesuspápi har bidt alle pigers tissemand af, så de derfor kun har en stub. Med denne lille, humoristiske anekdote ved jeg allerede, hvad jeg kan

forvente af resten af romanen: Med underspillet humor skildrer Katrin Ottarsdóttir gennem en 11-årig piges eminente forestillingsevne et lille færøsk samfund, og øernes uundgåelige forhold til Danmark.

"På nogle verdenskort ligner øerne bare nogle krummer. Det er måske Gud, der har spist et eller andet uden at holde en tallerken under. Hun håber, at Gud om ikke andet spiste noget sødt. Måske sådan en knaldgrøn kage, som tante plejer at bage. Øerne er i hvert fald næsten knaldgrønne."

Robbe-Grillet-vibes

Katrin Ottarsdóttir er uddannet filminstruktør fra Den Danske Filmskole, og det mærkes tydeligt i værket. Hun arbejder minimalistisk med et sprog, der er særdeles malerisk, men uden de store udsving, og alting foregår i et moderat tempo. Det er med til at underbygge det komiske i romanen. Vi ser verden gennem en kameralinse, der er pigens blik. Vi kommer derfor helt tæt på pigens blik, og hendes opfattelse af virkeligheden bliver således vores. Men sproget afspejler også en stræben og en søgen; pigens søgen, som her hvor møster kommer med en kommentar om mormor:

" – Mormor er ulden over det hele, både indvendigt og udvendigt, siger møster. Hun tænker ved sig selv, at det sikkert er helt i orden at være det, ulden, når ulden er blød som mormor."

Ingen fortæller pigens om tingenes tilstand, hvorfor hun selv må lægge puslespillet og få verden til at give mening. Det samme gælder for læseren. Der er så meget usagt, meget som ikke bliver forklaret, og det er en fornøjelse at følge pigens søgen – og dermed vores – for at forstå. Bogens sproglige stilstand gør dog, at romanen synes en anelse langtrukket. Jeg forventede ikke en form for katarsis, men blev en smule rastløs og mættet hen imod bogens slutning. Mest grundet en stor kredsen om karaktererne, som bliver beskrevet i et utal af situationer, men alligevel fremstillet på den samme måde, og pointen bliver dermed understreget for meget. Det opvejer dog, at romanen er så humoristisk beskrevet samt så billedmættet qua de levende beskrivelser, at jeg ikke har svært ved at blive transporteret tilbage til den færøske natur.

Kunsten at forstå

Med et glimt i øjet skildrer Ottarsdóttir således det lille samfund med dets skæve personligheder, færingernes syn på de dominerende danskere, naturen og den store kunst at forstå mennesker i verden. Hun levendegør med stor autenticitet de små hverdagssituationer, gnidninger og det usagte, da vi udelukkende ser verden fra pigens synsvinkel uden metarefleksioner fra forfatteren. Det er rent, det er stærkt. Ydermere eksilerer Ottarsdóttirs minimalistiske sprog ikke fortiden til fortiden, men gør *Pigen i verden* nærværende og aktuel; selv som voksen kan jeg genkende pigens betragtninger og sansninger. Det er fortællervinklen, der løfter fortællingen, for pigens blik er vigtig i verden.

Katrin Ottarsdóttir: Pigen i verden

Linghardt og Ringhof

2021

290 sider

Facebook

Twitter

Mail

Kategorier

Anmeldelser (10)

Artikler (38)

Biografi (6)

Faglitteratur (7)

Fotobog (2)

Grafisk novelle (7)

Ikke kategoriseret (1)

Interview (11)

Litterær begivenhed (1)

Lyrisk (115)

Mixed media (40)

Modsporsliv (1)

Novellesamling (6)

Prosa (205)

Tidsskrift (1)

Seneste indlæg

En intergalaktisk asteroideroman om kunstens væsen

Stubbekøbing på Færøerne

Lidt efter lidt vil øjnene vænne sig til mørket

En fremtidig klassiker